Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

12. detsember 2019*

Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Politseikoostöö ja õigusalane koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 6 lõige 1 – Mõiste „vahistamismääruse teinud õigusasutus“ – Kriteeriumid – Karistuse täideviimiseks liikmesriigi prokuratuuri tehtud Euroopa vahistamismäärus

Kohtuasjas C-627/19 PPU,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Rechtbank Amsterdami (Amsterdami esimese astme kohus, Madalmaad) 22. augusti 2019. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 22. augustil 2019, Euroopa vahistamismääruse täitmise menetluses järgmise isiku suhtes:

ZB,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president J.-C. Bonichot, kohtunikud M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader (ettekandja) ja N. Jääskinen,

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikku menetlust ja 24. oktoobri 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– ZB, esindaja: *advocaat* M. A. C. de Bruijn,

– Openbaar Ministerie, esindajad: K. van der Schaft ja N. Bakkenes,

– Madalmaade valitsus, esindajad: M. K. Bulterman ja J. Langer,

– Belgia valitsus, esindajad: C. Van Lul, C. Pochet ja J.-C. Halleux,

– Iirimaa, esindajad: G. Hodge ja M. Browne, keda abistas R. Kennedy, *SC*,

– Hispaania valitsus, esindaja: L. Aguilera Ruiz,

– Prantsuse valitsus, esindajad: A. Daniel ja A.-L. Desjonquères,

– Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* L. Fiandaca,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

– Soome valitsus, esindaja: M. Pere,

– Euroopa Komisjon, esindajad: S. Grünheid ja R. Troosters,

olles 26. novembri 2019. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34), mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK (ELT 2009, L 81, lk 24) (edaspidi „raamotsus 2002/584“), tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud Madalmaades Euroopa vahistamismääruse täitmise raames, mille tegi 24. aprillil 2019 Procureur des Konings te Brussel (Brüsseli prokurör, Belgia) ZB-le mõistetud kahe vabadusekaotusliku karistuse täideviimiseks.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Raamotsuse 2002/584 põhjendused 5, 6, 10 ja 12 on sõnastud järgmiselt:

„(5) Tulenevalt eesmärgist kujundada Euroopa Liit vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks tuleks kaotada liikmesriikidevaheline väljaandmine ja asendada see õigusasutustevahelise üleandmissüsteemiga. Lisaks sellele võimaldab süüdimõistetute kriminaalkaristuste täitmiseks või kahtlustatavatele süüdistuse esitamiseks uue lihtsustatud üleandmissüsteemi sisseviimine kõrvaldada keerukuse ja võimalikud viivitused, mis on omased praegusele väljaandmiskorrale. Tavapärased koostöösuhted, mis on siiani domineerinud liikmesriikide vahel, tuleks asendada kriminaalasjades tehtud otsuste vaba liikumisega, mis hõlmaks nii kohtuotsuse eelseid kui lõplikke otsuseid vabadusel, turvalisusel ning õigusel rajaneva ala raamistikus.

(6) Käesolevas raamotsuses sätestatud Euroopa vahistamismäärus on esimene kindel meede kriminaalõiguse valdkonnas, millega kohaldatakse vastastikuse tunnustamise põhimõtet, mida Euroopa Ülemkogu nimetas õigusalase koostöö nurgakiviks.

[…]

(10) Euroopa vahistamismääruse toimimine põhineb suurel liikmesriikidevahelisel usaldusel. Selle kohaldamise võib peatada ainult siis, kui üks liikmesriik on raskelt ja jätkuvalt rikkunud [EL] artikli 6 lõikes 1 sätestatud põhimõtteid ja kui rikkumise on [EL] artikli 7 lõike 1 alusel kindlaks teinud nõukogu ja sellel on artikli 7 lõikes 2 sätestatud tagajärjed.

[…]

(12) Käesolev raamotsus austab põhiõigusi ja järgib põhimõtteid, mida tunnustatakse [EL] artiklis 6 ja mis on kajastatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, eelkõige selle VI peatükis. […]“.

4 Raamotsuse artiklis 1 „Euroopa vahistamismääruse määratlus ja selle täitmise kohustus“ on sätestatud:

„1. Euroopa vahistamismäärus on liikmesriigi väljaantud kohtuotsus, et teine liikmesriik võtaks tagaotsitava vahi alla ja annaks ta üle kriminaalmenetluse raames kohtu alla andmise või vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks.

2. Liikmesriigid täidavad mis tahes Euroopa vahistamismääruse vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel ja vastavalt käesoleva raamotsuse sätetele.

3. Käesolev raamotsus ei mõjuta kohustust austada põhiõigusi ja õiguse aluspõhimõtteid, mis on kirja pandud [EL] artiklis 6.“

5 Raamotsuse artikli 2 „Euroopa vahistamismääruse rakendusala“ lõikes 1 on sätestatud:

„Euroopa vahistamismääruse võib teha tegude eest, mida vahistamismääruse teinud liikmesriigis karistatakse vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetmega, mille maksimaalne pikkus on vähemalt 12 kuud, või kui karistuse või vabadust piirava julgeolekumeetme kohta on otsus tehtud, peab see olema vähemalt nelja kuu pikkune.“

6 Raamotsuse 2002/584 artiklis 6 „Pädevate õigusasutuste määramine“ on ette nähtud:

„1. Vahistamismääruse teinud õigusasutus on vahistamismääruse teinud liikmesriigi õigusasutus, mis on pädev tegema Euroopa vahistamismäärust selle riigi õiguse alusel.

2. Vahistamismäärust täitev õigusasutus on vahistamismäärust täitva liikmesriigi õigusasutus, mis on pädev Euroopa vahistamismäärust täitma selle riigi õiguse alusel.

3. Iga liikmesriik teatab nõukogu peasekretariaadile, milline on tema õiguse alusel pädev õigusasutus.“

7 Raamotsuse artikli 8 „Euroopa vahistamismääruse sisu ja vorm“ lõige 1 sätestab:

„Euroopa vahistamismäärus sisaldab järgmist teavet, mis on esitatud vastavalt lisas toodud vormile:

[…]

c) tõendid täidetava kohtuotsuse, vahistamismääruse või mis tahes muu sama mõjuga täidetava kohtuotsuse kohta, mis kuulub artiklite 1 ja 2 rakendusalasse;

[…]

f) lõpliku kohtuotsuse olemasolu korral määratud karistus või kuriteo eest ette nähtud karistusmäär vahistamismääruse teinud liikmesriigi õiguse alusel;

[…]“.

Belgia õigus

Belgia põhiseadus

8 Belgia põhiseaduse (Belgische Grondwet) artikli 151 lõike 1 esimeses lõigus on sätestatud:

„Kohtunikud on õigusemõistmise pädevuse teostamisel sõltumatud. Prokuratuur on individuaalse uurimise läbiviimisel ja süüdistuse esitamisel sõltumatu, ilma et see mõjutaks pädeva ministri õigust teha määrusi süüdistuste esitamise kohta ja anda siduvaid kriminaalpoliitika juhiseid, sealhulgas üldisi juhiseid uurimise läbiviimise ja süüdistuse esitamise kohta.“

Euroopa vahistamismääruse seadus

9 19. detsembri 2003. aasta seaduse Euroopa vahistamismääruse kohta (wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel, *Belgisch Staatsblad*, 22.12.2003, lk 60075) artikli 32 lõikes 2 on sätestatud:

„Kui on alust eeldada, et karistuse või julgeolekumeetme täitmise eesmärgil tagaotsitav isik asub teise Euroopa Liidu liikmesriigi territooriumil, väljastab kuninga prokurör artiklites 2 ja 3 ette nähtud vormis ja tingimustel Euroopa vahistamismääruse.

Kui sel juhul on karistus või julgeolekumeede määratud tagaseljaotsusega ja kui tagaotsitavat isikut ei ole isiklikult kohtusse kutsutud ega muul viisil teavitatud tagaseljaotsusele eelnenud kohtuistungi kuupäevast ja kohast, märgitakse Euroopa vahistamismääruses, et tagaotsitaval isikul on võimalus esitada Belgias kaebus ja viibida õigusemõistmisel kohal.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

10 Brüsseli prokurör tegi 24. aprillil 2019 Euroopa vahistamismääruse ZB suhtes, et täita tribunal de première instance francophone de Bruxelles'i (Brüsseli prantsuskeelne esimese astme kohus, Belgia) 7. veebruari 2019. aasta kohtuotsus, millega mõisteti ZB-le 30 kuu pikkune vangistus ja ühe aasta pikkune vangistus.

11 ZB vahistati 3. mail 2019 Madalmaades Euroopa vahistamismääruse alusel.

12 Samal kuupäeval esitas Openbaar Ministerie (prokuratuur, Madalmaad) Rechtbank Amsterdamile (Amsterdami esimese astme kohus, Madalmaad) Euroopa vahistamismääruse hindamise taotluse vastavalt 29. aprilli 2004. aasta üleandmisseaduse (Overleveringswet) (põhikohtuasja asjaoludele kohaldatavas redaktsioonis) artiklile 23.

13 Eelotsusetaotluse esitanud kohus väidab esiteks, et põhikohtuasjas Belgia ametiasutuste esitatud teabest nähtub, et Belgias osalevad prokuratuuri liikmed õigusemõistmises ja tegutsevad sõltumatult, ilma et nad saaksid täitevvõimult otseselt või kaudselt individuaalseid korraldusi või juhiseid.

14 Teiseks tõdeb see kohus, et Euroopa vahistamismäärust käsitlevad Belgia õigusnormid ei näe ette võimalust esitada vahistamismääruse tegemise otsuse peale eraldi kaebust.

15 Nimetatud kohtul on seetõttu tekkinud küsimus, kas 27. mai 2019. aasta kohtuotsuse OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur) (C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) punktis 75 sõnastatud tingimus, et Euroopa vahistamismääruse tegemise otsuse peale ning eelkõige sellise otsuse proportsionaalsuse kontrollimiseks peab saama esitada kohtule kaebuse, mis vastaks täielikult tõhusa kohtuliku kaitse nõuetele, on kohaldatav ka siis, kui Euroopa vahistamismäärus on tehtud vabadusekaotusliku karistuse täideviimiseks.

16 Kuigi eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et 27. mai 2019. aasta kohtuotsusest OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur) (C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) ning 27. mai 2019. aasta kohtuotsusest PF (Leedu peaprokurör) (C-509/18, EU:C:2019:457) tulenevatele nõuetele peavad vastama kõik Euroopa vahistamismäärused, olenemata sellest, kas need on tehtud kriminaalmenetluse algatamiseks või karistuse täideviimiseks, kaasa arvatud täitmisele pööratava kohtuotsusel põhinevad vahistamismäärused, märgib ta siiski, et käesoleval juhul on vahistamismääruse teinud õigusasutus ja Madalmaade prokuratuur vastupidistel seisukohtadel.

17 Neil asjaoludel otsustas Rechtbank Amsterdam (Amsterdami esimese astme kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas olukorras, kus Euroopa vahistamismäärus on tehtud täitmisele pööratava kohtuotsusega määratud vabadusekaotusliku karistuse täideviimise eesmärgil ja Euroopa vahistamismääruse on teinud prokurör, kes osaleb vahistamismääruse teinud liikmesriigis õigusemõistmises ja kelle puhul on tagatud, et Euroopa vahistamismääruse tegemisega vahetult seotud ülesandeid täites tegutseb ta sõltumatult, kehtib ka tingimus, et Euroopa vahistamismääruse tegemise otsuse peale – eelkõige selle proportsionaalsuse kontrollimiseks – peab saama esitada kaebuse, mis vastab täielikult tõhusa kohtuliku kaitse nõuetele?“

Kiirmenetlus

18 Euroopa Kohtu esimene koda otsustas 17. septembril 2019 ettekandja-kohtuniku ettepaneku alusel pärast kohtujuristi ärakuulamist lahendada eelotsusetaotluse kohtuasjas C-627/19 PPU kiirmenetluses.

19 Olles märkinud, et eelotsusetaotlus puudutab EL toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise – mis käsitleb vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala – kohaldamisalasse kuuluva raamotsuse 2002/584 tõlgendamist ning seega võib selle lahendada Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 23a ja Euroopa Kohtu kodukorra artiklis 107 ette nähtud eelotsuse kiirmenetluses, nagu taotleb eelotsusetaotluse esitanud kohus, lähtus Euroopa Kohtu esimene koda asjaolust, et ZB on alates 3. maist 2019 peetud kinni väljaandmise eesmärgil, oodates otsust tema suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruse täitmise kohta, ning tema vahi all pidamine sõltub põhikohtuasja lahendusest.

Eelotsuse küsimuse analüüs

20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub oma küsimusega sisuliselt selgitada, kas raamotsust 2002/584 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis annavad karistuse täideviimiseks Euroopa vahistamismääruse tegemise pädevuse asutusele, kes küll osaleb selles liikmesriigis õigusemõistmises, kuid ei ole ise kohus, ning mis ei näe ette võimalust esitada kohtusse eraldi kaebus selle asutuse otsuse peale teha Euroopa vahistamismäärus.

21 Seoses sellega olgu kõigepealt meelde tuletatud, et nii liikmesriikide vastastikuse usalduse põhimõte kui ka vastastikuse tunnustamise põhimõte, mis ise tugineb liikmesriikidevahelisele vastastikusele usaldusele, on liidu õiguses väga olulised, kuna need võimaldavad luua ja säilitada sisepiirideta ala. Konkreetsemalt on vastastikuse usalduse põhimõtte kohaselt iga liikmesriik kohustatud eelkõige vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala osas eeldama – välja arvatud juhul, kui esineb erandlikke asjaolusid –, et kõik ülejäänud liikmesriigid järgivad liidu õigust ja eriti liidu õiguses tunnustatud põhiõigusi (25. juuli 2018. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (kohtusüsteemi puudused), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

22 Veel olgu märgitud, et raamotsuse 2002/584 põhjendusest 6 nähtuvalt on see raamotsus esimene kindel meede kriminaalõiguse valdkonnas, millega kohaldatakse kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtet, mis on sätestatud ELTL artikli 82 lõikes 1, millega asendati

EL artikkel 31, mille alusel see raamotsus vastu võeti. Alates sellest ajast on õigusalane koostöö kriminaalasjades võtnud järk-järgult kasutusele õiguslikud vahendid, mille koordineeritud kohaldamise eesmärk on suurendada liikmesriikide usaldust riiklike õiguskordade vastu, et tagada kriminaalasjades tehtud kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine liidus, vältimaks kurjategijate karistamata jätmist.

23 Vastastikuse tunnustamise põhimõttest, mis on raamotsuse 2002/584 ülesehituse alus, tuleneb raamotsuse artikli 1 lõike 2 kohaselt samuti, et liikmesriigid peavad põhimõtteliselt Euroopa vahistamismääruse täitma (16. novembri 2010. aasta kohtuotsus Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

24 Nimelt võivad liikmesriigid raamotsuse 2002/584 sätete kohaselt vahistamismääruse täitmisest keelduda ainult raamotsuse artiklis 3 ette nähtud täitmata jätmise kohustuslikel alustel ja artiklites 4 ja 4a loetletud täitmata jätmise vabatahtlikel alustel. Lisaks võib vahistamismäärust täitev õigusasutus seada Euroopa vahistamismääruse täitmise tingimuseks ainult raamotsuse artiklis 5 määratletud tingimused (29. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus Radu, C-396/11, EU:C:2013:39, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

25 Samuti on Euroopa Kohus otsustanud, et ainult Euroopa vahistamismäärused raamotsuse 2002/584 artikli 1 lõike 1 tähenduses kuuluvad raamotsuse sätete alusel täitmisele. Sellest artiklist nähtub, et Euroopa vahistamismäärus on „kohtuotsus“, mis eeldab, et selle on teinud „õigusasutus“ raamotsuse artikli 6 lõike 1 tähenduses (27. mai 2019. aasta kohtuotsus OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur), C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Käesoleval juhul väidab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et Belgia ametiasutuste poolt põhikohtuasjas edastatud teabest nähtuvalt vastavad Belgia prokuratuurid 27. mai 2019. aasta kohtuotsuse OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur) (C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) punktidest 51 ja 74 tulenevatele nõuetele, et kvalifitseeruda „vahistamismääruse teinud õigusasutuseks“, kuna nad osalevad selles liikmesriigis kriminaalasjades õigusemõistmises ning tegutsevad Euroopa vahistamismääruse tegemisega seotud ülesannete täitmisel sõltumatult.

27 Selle kohta kinnitas Belgia valitsus ka oma kirjalikes ja suulistes seisukohtades, et Belgia põhiseadus tagab prokuratuuri sõltumatuse individuaalse uurimise läbiviimisel ja süüdistuse esitamisel. Veel märkis Belgia valitsus, et kuigi justiitsminister võib koostada üldisi karistuspoliitika juhiseid, ei ole need konkreetses kohtuasjas antavad korraldused ega juhised.

28 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on siiski tekkinud küsimus, kas 27. mai 2019. aasta kohtuotsuse OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur) (C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) punkti 75 arvesse võttes peab karistuse täideviimiseks Euroopa vahistamismääruse tegemise otsuse peale saama esitada vahistamismääruse teinud liikmesriigis kohtule kaebuse.

29 Euroopa vahistamismääruse süsteem pakub tagaotsitavale menetluslike tagatiste ja põhiõiguste kahetasandilist kaitset, sest kohtulikule kaitsele, mis on ette nähtud esimesel tasandil, kui tehakse selline riigisisene otsus nagu riiklik vahistamismäärus, lisandub kaitse, mis tuleb tagada teisel tasandil, kui antakse välja Euroopa vahistamismäärus, mis võib toimuda kohe pärast kõnealuse riigisisese kohtuotsuse tegemist (27. mai 2019. aasta kohtuotsus OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur), C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punkt 67 ja seal viidatud kohtupraktika).

30 Seoses meetmega, mis nagu Euroopa vahistamismääruse tegemine võib riivata isiku õigust vabadusele, eeldab see kaitse, et otsus, mis vastab tõhusa kohtuliku kaitse nõuetele, võetakse vastu vähemalt ühel nendest kaitse kahest tasandist (27. mai 2019. aasta kohtuotsus OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur), C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punkt 68).

31 Isiku õiguste kaitse teine tasand eeldab, et vahistamismääruse teinud õigusasutus kontrollib vahistamismääruse tegemiseks vajalike tingimuste järgimist ning hindab objektiivselt – võttes arvesse kõiki süüstavaid ja õigustavaid asjaolusid ning ilma et esineks oht, et ta saab väljastpoolt, eelkõige täitevvõimult tulevaid juhiseid –, kas vahistamismääruse tegemine on proportsionaalne (vt selle kohta 27. mai 2019. aasta kohtuotsus OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur), C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punktid 71 ja 73).

32 Seoses Euroopa vahistamismäärusega, mis on tehtud kriminaalmenetluse raames kohtu alla andmiseks, lisab Euroopa Kohus, et kui vahistamismääruse teinud liikmesriigi õigus annab Euroopa vahistamismääruse tegemise pädevuse asutusele, mis küll osaleb selles liikmesriigis õigusemõistmises, kuid ei ole ise kohus, peab vahistamismääruse tegemise otsuse peale ning eelkõige sellise otsuse proportsionaalsuse kontrollimiseks saama selles liikmesriigis esitada kohtule kaebuse, mis vastab täielikult tõhusa kohtuliku kaitse nõuetele (27. mai 2019. aasta kohtuotsus OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur), C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punkt 75).

33 Erinevalt 27. mai 2019. aasta kohtuotsusele OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur) (C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) ning 27. mai 2019. aasta kohtuotsusele PF (Leedu peaprokurör) (C-509/18, EU:C:2019:457) aluseks olnud olukordadest, mis puudutasid kriminaalmenetluse algatamiseks tehtud Euroopa vahistamismäärusi, on käesoleval juhul põhikohtuasjas kõne all Euroopa vahistamismäärus, mis on tehtud karistuse täideviimiseks.

34 Raamotsuse 2002/584 artikli 8 lõike 1 punktidest c ja f nähtuvalt põhineb selline vahistamismäärus täitmisele pööratával kohtuotsusel, millega on isikule mõistetud vabadusekaotuslik karistus, mis kummutab selle isiku suhtes kohaldatava süütuse presumptsiooni kohtumenetluses, mis peab vastama põhiõiguste harta artiklist 47 tulenevatele nõuetele.

35 Sellises olukorras toimub kohtulik kontroll, millele on viidatud 27. mai 2019. aasta kohtuotsuse OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur) (C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) punktis 75 ja mis vastab vajadusele tagada karistuse täideviimiseks tehtud Euroopa vahistamismääruse alusel tagaotsitavale isikule tõhus kohtulik kaitse, täitmisele pööratava kohtuotsusega.

36 Varem toimunud kohtumenetlus, milles otsustati tagaotsitava süü küsimus, võimaldab vahistamismäärust täitval õigusasutusel eeldada, et otsus teha Euroopa vahistamismäärus karistuse täideviimiseks on võetud vastu riigisiseses menetluses, milles on isikule, kelle suhtes tehakse täitmisele pööratav kohtuotsus, kohaldatud kõiki sellise vahistamismääruse tegemise otsuse vastuvõtmiseks nõutavaid tagatisi, eelkõige tagatisi, mis tulenevad raamotsuse 2002/584 artikli 1 lõikes 3 osutatud põhiõigustest ja õiguse aluspõhimõtetest.

37 Peale selle näevad raamotsuse 2002/584 sätted juba ise ette põhiõiguste harta artikli 47 nõuetele vastava menetluse, sõltumata liikmesriikide valitud üksikasjalikest eeskirjadest raamotsuse kohaldamiseks (30. mai 2013. aasta kohtuotsus F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, punkt 47).

38 Kui Euroopa vahistamismäärus tehakse karistuse täideviimise eesmärgil, tuleneb vahistamismääruse proportsionaalsus mõistetud karistusest, mis peab raamotsuse 2002/584 artikli 2 lõikest 1 nähtuvalt seisnema vähemalt nelja kuu pikkuses karistuses või julgeolekumeetmes.

39 Eeltoodud kaalutlusi arvestades peab esitatud küsimusele vastama, et raamotsust 2002/584 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis annavad karistuse täideviimiseks Euroopa vahistamismääruse tegemise pädevuse asutusele, kes küll osaleb selles liikmesriigis õigusemõistmises, kuid ei ole ise kohus, ning mis ei näe ette võimalust esitada kohtusse eraldi kaebus selle asutuse otsuse peale teha Euroopa vahistamismäärus.

Kohtukulud

40 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK) tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis annavad karistuse täideviimiseks Euroopa vahistamismääruse tegemise pädevuse asutusele, kes küll osaleb selles liikmesriigis õigusemõistmises, kuid ei ole ise kohus, ning mis ei näe ette võimalust esitada kohtusse eraldi kaebus selle asutuse otsuse peale teha Euroopa vahistamismäärus.

Allkirjad